

J docela symptomatické, že i poměrně solidní diplomová práce – a takovou předložená studie docela jistě je – ukazuje na obecně malou schopnost některých studentů vytvořit konzistentní design diplomové práce. Problém obvykle bývá ve značné extenzi „teoretických úvodů“, které ovšem bývají sotva referenčními rámci nebo konceptuálními schémata. Umím si tedy představit, že by k zajímavému a solidně zpracovanému výzkumu byl zpracován úplně jiný úvod, který by rozebral teoreticky nebo základě již provedených výzkumů (opravdu tento problém nikdo nikdy nezkoumal?) klíčová témata jako např.:

- specifika studentské práce,
- její význam a úlohu v různých etapách studia,
- vývoj zaměstnanosti studentů u nás i jinde ve světě v posledních letech, atd.

Přece jen je dobré začínat tím, co se již o tématu výzkumu ví (u nás řada publikací Menclové a kol.)... A dvě stránky (42-45) to nemohou pokrýt.

O jistém tápání v tomto ohledu dobře vypovídá úvod, který dokonce startuje od pojmu sociální charakter nebo sociální skupina. O nich není v práci vůbec řeč. Autorka samozřejmě v dalších kapitolách prokazuje, že umí zpracovat literaturu a napsat přehledné a solidní pojednání o sociologii práce a o assessment centrech, ale přece jen jde hlavně o recyklaci příruček. Těžko v tom něco nového předvádět, např. argument archaickou prací Baumanovou na s. 17 je úplně mimo, protože předpokládá pouze vertikální mobilitu! Na s.18 autorka v jednom odstavci nanejvýš vyvrátí svou vlastní tezi, přechod mezi profesemi není tak jednoduchý (pokud budeme terminologicky důslední).

Autorka nechá bez komentáře názor, že jedinci s vysokoškolským vzděláním se do pracovního života zapojují nejdříve po 23. roce (23), přitom sama zkoumá pracovní aktivitu studentů, kteří již mohou být bakaláři (v 22 letech...).

Ale nejzlověstněji mně zní zdánlivě nevinná věta „ve své práci se věnuji především oblasti získávání nového pracovníka...“(29).

Empirická část je zpracována solidně, na počátku by jen bylo dobré posoudit reprezentativitu: i když nehraje v sondě klíčovou roli, alespoň složení dle pohlaví mohlo být zkontrolováno. Autorka v interpretaci dobře zvládá obtíže dané výběrem. Dobře prezentuje výsledky, navíc zapojuje i náročnější analytické prostředky, které jí umožňují lépe vytěžit data.

Práce s daty je na velmi dobré úrovni, také závěry práce dobře uzavírají empirickou část práce. Jenom bych podotkl, že diskriminační analýza přece jen nabízí některé diskriminanty skoro na hranici statistické významnosti (99) a že Spearmanovy testy pořadové korelace u proměnné typ školy nemusejí poskytnout nejlepší vhled do dat (103).

Pravopisných chyb je v práci takřka minimum („přímým“ 58). Celkově proto hodnotím práci jako velmi dobrou, splňuje kritéria na práce tohoto druhu kladená a nepochybně může být předložena k obhajobě. Kdyby autorka byla bývala našla odvahu ke zkrácení a propracování úvodních pasáží, mohl být výsledný dojem ještě o kousek příznivější.

